I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 3051/83

af 17. oktober 1983

om åbning, fordeling og forvaltning af et fællesskabstoldkontingent for vin af friske druer og druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol, henhørende under pos. 22.05 i den fælles toldtarif, og som fuldt ud er fremstillet i Grækenland (1984)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til tiltrædelsesakten af 1979, særlig artikel 72,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Efter ovennævnte akts artikel 25 og 64 afskaffes importtolden mellem De Ni og Grækenland gradvis, idet en nedsættelse på 60 % foretages fra den 1. januar 1984 på grundlag af den i aktens artikel 24 fastlagte basistold; for vin af friske druer og druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol, henhørende under pos. 22.05 i den fælles toldtarif, og som fuldt ud er fremstillet i Grækenland, skal den i De Ni fra den 1. januar 1984 gældende told svare til de satser, der anvendes inden for det toldkontingent, der for 1980 åbnedes ved forordning (EØF) nr. 2634/79 [1], nedsat med 60 % inden for en mængde på 430 000 hl og til 40 % af tolden i den fælles toldtarif for yderligere mængder; med henblik på at bestemme importtolden for disse vine bør der åbnes fra den 1. januar 1984 for de pågældende varer et fællesskabstoldkontingent på 430 000 hl til toldsatserne i den i artikel 1 anførte tabel;

der bør navnlig skabes sikkerhed for lige og vedvarende adgang for alle importører i De Ni til nævnte kontingent samt for fortløbende anvendelse af den for dette kontingent fastsatte sats ved enhvert indførsel af de pågældende varer til nævnte medlemsstater, indtil kontingentet er opbrugt; et system for udnyttelse af dette kontingent på grundlag af en fordeling mellem medlemsstaterne synes at være i overensstemmelse med nævnte kontingents fællesskabskarakter med hensyn til de ovennævnte principper; for bedst muligt at afspejle den faktiske udvikling på markedet for de pågældende varer skal denne fordeling foretages i forhold til medlemsstaternes behov, der dels beregnes på grundlag af de statistiske oplysninger vedrørende indførsler fra Grækenland i en repræsentativ referenceperiode, og dels på grundlag af de økonomiske udsigter for den pågældende kontingentperiode;

ifølge de statistiske oplysninger, der er til rådighed for tiden, har indførslerne af den pågældende vare fra Grækenland til de i årene 1980, 1981 og 1982 udviklet sig som anført nedenfor, og de udgør i forhold til Fællesskabets samlede indførsler følgende procentdele:

Medlemsstater	1980	1981	1982
Benelux	29,81	29,18	9,93
Danmark	0,03	0,95	1,19
Tyskland	57,51	59,26	75,47
Frankrig	9,29	7,05	8,40
Irland	0,03	0,04	0,07
Italien	0,16	0,11	0,16
Det forenede Kongerige	3,17	3,41	4,78

på grundlag af disse tal og den forventede markedsudvikling for den pågældende vare i 1984 er det foreløbige skøn over procentsatserne for den første fordeling af kontingentet følgende:

Benelux	62,91,
Danmark	0,52,
Tyskland	29,35,
Frankrig	4,43,
Irland	0,35,
Italien	0,35,
Det forenede Kongerige	2,09;

[1] EFT nr. L 306 af 3. 12. 1979, s. 6.

under hensyn til en eventuel udvikling i indførslerne til medlemsstaterne af den pågældende vare bør kontingentet deles i to trancher, hvoraf den første fordeles mellem medlemsstaterne, og den anden udgør en reserve til senere dækning af disse medlemsstaters behov i tilfælde af, at disse har opbrugt deres oprindelige kvote; for at give hver enkelt medlemsstats importører en vis sikkerhed, bør den første tranche af fællesskabskontingentet fastsættes på et relativet højt niveau, der i dette tilfælde vil kunne fastsættes til 90 % af kontingentet;

de oprindelige kvoter kan opbruges mere eller mindre hurtigt; af denne grund og for at undgå enhver afbrydelse er det vigtigt, at enhver medlemsstat, der næsten fuldstændigt har opbrugt sin oprindelige kvote, trækker en supplerende kvote på reserven; dette træk bør foretages, når hver enkelt af dens supplerende kvoter er næsten fuldstændigt opbrugt og så mange gange, som reserven tillader det; de oprindelige og de supplerende kvoter skal gælde indtil kontingentperiodens udløb; denne forvaltningsmåde kræver et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen, der særligt skal kunne følge kontingentmængdens udnyttelsesgrad og give medlemsstaterne meddelelse herom;

såfremt der på en bestemt dato inden for kontingentperioden findes en større uudnyttet andel af den oprindelige kvote i en medlemsstat, skal denne stat overføre en vis procent deraf til reserven for at undgå, at en del af fællesskabskontingentet forbliver uudnyttet i en medlemsstat, medens den kunne have været anvendt i andre medlemsstater;

da kongeriget Belgien, kongeriget Nederlandene og storhertugdømmet Luxembourg har sluttet sig sammen i og repræsenteres af Den økonomiske union Benelux, kan enhver foranstaltning i forbindelse med forvaltningen af de kvoter, som tildeles denne økonomiske union, træffes af et dens medlemmer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Fra den 1. januar til den 31. december 1984 åbnes over for De Ni et fællesskabstoldkontingent på 430 000 hl for vin af friske druer og druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol undtagen retsinavine, henhørende under pos. 22.05 i den fælles toldtarif, og som helt er produceret i Grækenland.

2. Inden for rammerne af dette toldkontingent nedsættes satsen i den fælles toldtarif som anført i nedenstående tabel:

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	NIMEXE-nummer (1981)	Toldsatser
22.05	Vin af friske druer; druesaft, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol:		
	A. Mousserende vin	22.05-01, 09	2,4 ECU pr. hl
	B. Vin i flasker med champagneproplukke med fastholdelsesanordning, undtagen den under A omhandlede vin; vin i andre beholdere, der ved 20° C har et overtryk på 1 bar og derover, men under 3 bar hidrørende fra kuldioxid i opløsning	22.05-15	2,4 ECU pr. hl (a)
	C. Andre varer:		
	I. Med et virkeligt alkoholindhold på 13 % vol og derunder, i beholdere med indhold af:		
	a) 2 liter og derunder	22.05-16, 17 18, 19	0,8 ECU pr. hl (b)
	b) Over 2 liter	22.05-20, 22, 23, 24	0,6 ECU pr. hl (b)

(a) Under visse forudsætninger skal der for bestemte varer foruden told opkræves en udligningsafgift.
(b) Den vekselkurs, der skal anvendes ved omregning til nationale valutaer af den ECU, hvori tolden er udtrykt, er den repræsentative kurs, der gælder for vin, såfremt en sådan kurs er fastsat inden for den fælles landbrugspolitik.

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	NIMEXE-nummer (1981)	Toldsatser
22.05 *(fortsat)*	C. II. Med virkeligt alkoholindhold på over 13 % vol, men ikke over 15 % vol, i beholdere med indhold af:		
	a) 2 liter og derunder	22.05-26, 27, 28, 29	1 ECU pr. hl (b)
	b) Over 2 liter	22.05-32, 33, 34, 36	0,7 ECU pr. hl (b)
	III. Med et virkeligt alkoholindhold på over 15 % vol, men ikke over 18 % vol, i beholdere med indhold af:		
	a) 2 liter og derunder:		
	2. Andre varer	22.05-39	1,2 ECU pr. hl (b)
	b) Over 2 liter:		
	3. Andre varer	22.05-49	1 ECU pr. hl (b)
	IV. Med et virkeligt alkoholindhold på over 18 % vol, men ikke over 22 % vol, i beholdere med indhold af:		
	a) 2 liter og derunder:		
	2. Andre varer	22.05-54	1,3 ECU pr. hl (b)
	b) Over 2 liter:		
	3. Andre varer	22.05-68	1,3 ECU pr. hl (b)
	V. Med et virkeligt alkoholindhold på over 22 % vol, i beholdere med indhold af:		
	a) 2 liter og derunder	22.05-91	0 ECU pr. hl pr. % vol alkohol + 0,7 ECU pr. hl (b)
	b) Over 2 liter	22.05-98	0 ECU pr. hl pr. % vol alkohol (b)

(b) Den vekselkurs, der skal anvendes ved omregning til nationale valutaer af den ECU, hvori tolden er udtrykt, er den repræsentative kurs, der gælder for vin, såfremt en sådan kurs er fastsat inden for den fælles landbrugspolitik.

Artikel 2

1. Det i artikel 1, stk. 1, omhandlede toldkontingent deles i to trancher.

2. Den første tranche på 387 000 hl fordeles mellem medlemsstaterne; kvoterne, der med forbehold af artikel 5 gælder indtil den 31. december 1984, andrager for medlemsstaterne følgende mængder:

	(i hl)
Benelux	243 450,
Danmark	2 000,
Tyskland	113 600,
Frankrig	17 150,
Irland	1 350,
Italien	1 350,
Det forenede Kongerige	8 100.

3. Den anden tranche på 43 000 hl udgør reserven.

Artikel 3

1. Såfremt en medlemsstats oprindelige kvote, således som den er fastsat i artikel 2, stk. 2 — eller denne samme kvote, nedsat med den del, der er tilbageføre til reserven, såfremt artikel 5 har fundet anvendelse — er udnyttet med 90 % eller derover, trækker denne medlemsstat straks ved meddelelse til Kommissionen, i det omfang reserven tillader det, en anden kvote svarende til 15 % af den oprindelige kvote, eventuelt afrundet til nærmeste større enhed.

2. Såfremt den anden kvote, som en medlemsstat har trukket, efter at den oprindelige kvote er opbrugt, er udnyttet med 90 % eller derover, trækker denne medlemsstat, i henhold til de i stk. 1 anførte vilkår, en tredje kvote svarende til 7,5 % af dens oprindelige kvote.

3. Såfremt den tredje kvote, som en medlemsstat har trukket, efter at den anden kvote er opbrugt, er

udnyttet med 90 % eller derover, trækker denne medlemsstat, i henhold til de i stk. 1 anførte vilkår, en fjerde kvote svarende til den tredje.

Denne fremgangsmåde anvendes, indtil reserven er opbrugt.

4. Uanset stk. 1, 2 og 3 kan medlemsstaterne trække mindre kvoter end fastsat i disse stykker, hvis der er grund til at antage, at disse ikke vil blive udnyttet. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de grunde, der har foranlediget den til at anvende dette stykke.

Artikel 4

De supplerende kvoter, der er trukket i henhold til artikel 3, gælder indtil den 31. december 1984.

Artikel 5

Medlemsstaterne skal senest den 1. oktober 1984 til reserven tilbageføre den ikke-udnyttede del af deres oprindelige kvote, som den 15. september 1984 overstiger 20 % af den oprindelige kvote. De kan tilbageføre en større mængde, såfremt der er grund til at antage, at denne ikke vil blive udnyttet.

Medlemsstaterne giver senest den 1. oktober 1984 Kommissionen meddelelse om deres samlede indførsel af de pågældende varer, foretaget til og med den 15. september 1984 og afskrevet på fællesskabskontingentet, samt eventuelt om den andel af deres oprindelige kvote, som de tilbagefører til reserven.

Artikel 6

Medlemsstaterne kan, alt efter hvilken anvendelse de påregner, foretage en opdeling af de kvoter, som er tildelt dem, eller som de har trukket på reserven, i to dele, hvoraf den ene forbeholdes vine, bestemt til direkte forbrug, og den anden forbeholdes vine, bestemt til forarbejdning.

Dog skal de i løbet af perioden og på grundlag af de reelle behov, som gør sig gældende, foretage de nødvendige tilpasninger af de oprindelige opdelinger.

Artikel 7

Kommissionen fører regnskab over de kvoter, der åbnes af medlemsstaterne i henhold til artikel 2 og 3 og underretter hver enkelt af dem om reservens udnyttelsesgrad straks efter modtagelse af meddelelserne.

Kommissionen underretter senest den 5. oktober 1984 medlemsstaterne om reservens størrelse efter de tilbageførsler, der er foretaget i henhold til artikel 5.

Kommissionen overvåger, at det træk, der opbruger reserven, begrænses til den disponible restmængde og angiver med henblik herpå den nøjagtige mængde til den medlemsstat, der foretager det sidste træk.

Artikel 8

1. Medlemsstaterne træffer alle egnede foranstaltninger, for at åbning af de supplerende kvoter som de har trukket i henhold til artikel 3, muliggør fortløbende afskrivninger på deres samlede andel af fællesskabskontingentet.

2. Medlemsstaterne sikrer de importører af de pågældende varer fri adgang til de kvoter, der er tildelt dem, eller som de har trukket på reserven.

3. Udnyttelsesgraden af medlemsstaternes kvoter konstateres på grundlag af indførslerne af de pågældende varer, efterhånden som disse varer forelægges i tolden med angivelse til fri omsætning.

Artikel 9

På anmodning fra Kommissionen underretter medlemsstaterne denne om de indførsler af de pågældende varer, der faktisk er afskrevet på deres kvoter.

Artikel 10

Medlemsstaterne og Kommissionen arbejder snævert sammen med henblik på at sikre, at denne forordning overholdes.

Artikel 11

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1984.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 17. oktober 1983.

På Rådets vegne
G. VARFIS
Formand